

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Pavlem Pražákem ve věci

žalobce: **F. S.**, narozen xxx
bytem xxx

proti

žalovanému: **J. S.**, narozen xxx
bytem xxx
zastoupen advokátem Mgr. Markem Martinkou
sídlem Kubelíkova 1089/22, Praha 3

o splnění informační povinnosti

takto:

Žalobce je povinen do tří dnů od právní moci tohoto usnesení zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení ve výši 3 388 Kč.

Odůvodnění:

Ve shora uvedené věci soud nařídil jednání na 31. 3. 2021 v 9:00 hod. K tomuto jednání předvolal řadu svědků, navržených samotným žalobcem. Dne 29. 3. 2022 v 22:39 hod. žalobce soudu sdělil, že omlouvá svou neúčast na jednání, a to ze zdravotních důvodů, které trvají od 14. 3. 2022, od kdy je v pracovní neschopnosti. Žalobce tyto důvody doložil rozhodnutím o dočasné pracovní neschopnosti. Odročení jednání žalobce však nepožadoval, soud tedy nařízené jednání nerušil, neboť byly splněny podmínky pro projednání věci bez přítomnosti žalobce ve smyslu § 101 odst. 3 o. s. ř. V předvečer jednání v 22:27 hod. žalobce požádal o odročení jednání, a to z totožných důvodů, pro které předtím pouze omlouval svou neúčast. Toto podání se dostalo k rukám soudce těsně před začátkem nařízeného jednání.

Soud se zabýval otázkou důvodnosti a včasnosti žádosti o odročení jednání. Maje na zřeteli základní právo na přítomnost u jednání zakotvené v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a ustálenou judikaturu soudů (viz např. *nález Ústavního soudu ze dne 3. 6. 2004, sp. zn. II. ÚS 102/03* či *usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 13. 5. 2011, sp. zn. 51 C 3/2008*) dospěl k závěru, že žádost je na místě považovat za včasnou a důvodnou. Pokud jde o včasnost, byla žádost známa soudci při zahájení jednání, o jehož odročení bylo žádáno. Dočasnou pracovní neschopnost z důvodu nemoci je pak na místě hodnotit jako dostatečný důvod pro odročení jednání. Proto jednání ve věci neproběhlo. Na základě předvolání k jednání se však dostavil předvolaný zástupce žalovaného a dále svědkyně H. P. Zástupce žalovaného navrhl, aby byla žalovanému přiznána proti žalobci náhrada nákladů zmařeného jednání.

Podle § 147 odst. 1 o. s. ř. účastníku nebo jeho zástupci může soud uložit, aby hradili náklady řízení, které by jinak nebyly vznikly, jestliže je způsobili svým zaviněním nebo jestliže tyto náklady vznikly náhodou, která se jim přihodila.

V nyní posuzovaném případě dospěl soud k závěru, že návrh žalovaného na tzv. separaci nákladů řízení je důvodný. Jak je popsáno výše, žalobce věděl od 14. 3. 2022, že je nemocen a že je v pracovní neschopnosti. Z tohoto důvodu dva dny před jednáním (byť v nočních hodinách) soudu sdělil, že omlouvá svou neúčast, avšak o odročení jednání nepožádal. Soud, ač byl ještě časový prostor uvědomit právního zástupce žalovaného, jednání tedy neodročoval. Až v noci před jednáním si žalobce svůj postoj rozmyslel a požádal o odročení. S ohledem na to již soud

nemohl nijak uvědomit zástupce žalovaného o odročení jednání. Vznik nákladů žalovaného v souvislosti se zmařeným jednáním tedy nepochybně zavinil žalobce, který ač s dostatečným předstihem před jednáním věděl o své zdravotní indispozici, požádal o odročení jednání až těsně před jednáním. Soud přihlédl i k tomu, že ke stejnému závěru dospívá ve své rozhodovací praxi i Vrchní soud v Praze, podle něhož návrh (*na odročení jednání – poznámka soudu*) došlý z datové schránky advokáta do datové schránky soudu den před nařízeným jednáním za včasný považovat zásadně nelze a je-li v důsledku takto opožděné omluvy jednání zmařeno a vzniknou-li v souvislosti s tím ostatním účastníkům náklady, lze takové chování považovat za zavinění, v důsledku něhož vzniká o odročení žádajícímu účastníkovi povinnost separované náklady řízení nahradit (viz *usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 12. 8. 2013, sp. zn. 12 Cmo 200/2013*).

Pokud jde o výši náhrady nákladů řízení, jde o náklady zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1, § 7 a § 9 odst. 3 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.“) z tarifní hodnoty ve výši 35 000 Kč sestávající z částky 2 500 Kč jeden úkon právní služby uvedených v § 11 odst. 1 a. t. včetně paušální náhrady výdajů ve výši 300 Kč dle § 13 odst. 3 a. t. a daň z přidané hodnoty ve výši 21 % ve výši 588 Kč. Na základě shora uvedeného bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím Městského soudu v Praze. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalobce povinnost uloženou mu tímto usnesením v uvedených lhůtách, může se žalobce domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu nebo exekuce.

Praha 31. 3. 2021

Mgr. Pavel Pražák, v.r.
soudce